

פרשת תרומה

שאם הוא העולה והוא הבעל-קורא, והוא עצמו החליט להמשיך הלאה, כגון שעלתה סברא בראשו לאחר שנשתתק, והחליט לסיים את הקריאה,

שצריך להמשיך כגון בפרשת תרומה בסוף שני, שהחליט לקרא את המנורה יחד עם השלחן, וזאת על סמך חגיגה כ"ו: ואת המנורה נוכח השלחן שאין להזיז המנורה ממקומה, וכן ביומא (ל"ג:) ואת המנורה נוכח השלחן-בעינין דחנו הדדו, כלומר המנורה והשלחן צריכים לראות זה את זה, ולכן נהג הרב דושינסקי לסיים את השני לפני "ואת המשכן תעשה", בכה"ג אם עלה בדעת הקורא חידוש זה באמצע הקריאה יצטרך לברך פעם נוספת. אבל לא ברכו. (שו"ת ע"ס ספר המצות הקצר).

היחזיק חולה פרקינסון כוס קידוש בידו למרות שישפך יין על בגדו

וְהָאִמָּה מִזָּה וְהָאִמָּה מִזָּה בְּעֶדְף בְּאֶרֶךְ יִרְיעַת הָאֶהָל יִהְיֶה סְרוּחַ עַל צִדֵּי הַמִּשְׁכָּן מִזָּה וּמִזָּה לְכַסְתּוֹ (כו-יג).

שאלה: חולה פרקינסון הסובל מרעדה בידיו, מסתפק כיצד לנהוג בקידוש בשבת, האם יחזיק את הכוס בידיו כמו שנאמר כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא, כמו שמבואר בשו"ע (סימן קפג ס"ד) ובמשנ"ב (שם ס"ק טז) [ויעוין בשו"ע סימן רעא ס"י שכוס קידוש טעון כל מה שכוס של ברכת המזון טעון], או שמא יניחנו על השולחן כדי שבגדו לא יטנף ביין. שהרי נאמר 'וביום השביעי שבת שבתון מקרא קודש' (ויקרא כג ג) ופירש התוס' בכריתות (דף ז ע"א ד"ה וקראו) וז"ל: וקראו מקרא קודש פירוש בכסות נקיה. ובבעל הטורים כתב מקרא קודש בגימטריה 'במאכל ובכסות נקיה', ואיך יאמר בקידוש כי הוא יום תחילה למקראי קודש, ובאומרו תיבות אלו יטנף בגדיו?

תשובה: בעבודת נתינת הדם על מזבח הזהב שנינו במסכת יומא (דף נח ע"ב) רבי אליעזר אומר במקומו היה עומד ומחטא [ממקום עומדו על כל קרנות המזבח], ועל כולן היה נותן מלמטה למעלה חוץ מזו שהיתה לפניו שהיה נותן מלמעלה למטה. והטעם מבואר הגמרא 'כי היכי דלא ניתוסן מאניה'. ופירש רש"י (במשנה ד"ה חוץ מזו) שבקרן שהוא עומד אצלה שהיא לפניו שאי אפשר לו לצדד ראשי אצבעותיו למטה אלא למעלה, וצריך למשוך המתנה מלמעלה למטה, שאם מושכה מלמטה למעלה הדם זב לתוך בית יד כותנתו.